

У його очах

КУПИТИ

Про книгу

Туманна Англія. На околицях аристократичного Лондона стоїть старий розкішний маєток, де кожна стіна зберігає родинні таємниці, а кожен портрет — чиясь провину. Асторія Ловфорд — молода жінка, на чиєму місці, здавалося б, мріє опинитися ледь не кожна. Її життя — втілення англійської мрії: впливовий батько, блискучі бали, родинний маєток та ідеальний шлюб, який гарантує статус і безпеку. Проте з кожним днем у її бездоганному світі з'являється нова тріщина: дивні збіги, плітки про родинне прокляття, марева та незнайомиць у карнавальній масці, який навідується до неї в снах... Однак коли тіні зі сновидінь починають просочуватися в реальність, Асторія розуміє: з її родиною пов'язані не лише моторошні легенди. Кожна таємниця має ціну, і хтось уже готовий заплатити. Живучи серед брехні та розкоші, жінка має обрати: покірно грати в чужій виставі чи шукати істину, яка врешті знищить ідилію. І коли тіні тягтимуть у невідомість, Асторія матиме лише два варіанти: втекти... або подивитися їй прямо в очі. Бо іноді найстрашніше — це зустрітися поглядом з тим, хто знає тебе краще, ніж ти сама.

22 лютого 2021 року

Цей погляд ніби змушує палати зсередини. Стільки емоцій читається на його частково прихованому карнавальною маскою обличчі. Тонкі вуста, що розпливаються чи то в ніжній усмішці, чи то в самовпевненій посмішці, так і ваблять.

Він мені чужий, але здається таким знайомим, близьким, рідним. Пульсація в моїх скронях із кожною секундою прискорюється. Повітря не вистачає зовсім. І спекотно... надто спекотно, хоч я і в сукні, що оголює спину.

Я відводжу погляд лише на одну коротку мить, а він уже зник, наче був тільки маривом, фантазією. Ще секунда — й ось я вже пробираюся крізь гомінливий натовп молоді, проходжу повз музикантів, обминаю пари в танці. Наполегливо шукаю очима свого незнайомця, який чомусь до болю мені потрібен. Знаю: він поруч, але водночас недосяжно далеко.

У якийсь момент я буквально відчуваю спиною його близькість. Усе наче в уповільненій зйомці: роблю один маленький крок назад і наштовхуюся спиною на рельєфні чоловічі груди. Його ліва рука лягає мені на талію, права ж накриває моє плече. Чоловік наполегливо розвертає мене обличчям до себе й тягне в танець.

Шквал неймовірних емоцій захоплює повністю, я просто тану в цьому дійстві. Віники упевнено веде, що з кожною секундою стаю все податливішою в його руках. Та все ж стійкість характеру дає про себе знати. Я гордо дотримуюся дистанції. Ми ледь торкаємося одне одного, і я бачу — це зводить його з розуму.

Нотки нетерплячості проявляються в кожнісінькому його русі, погляді, подиху. Він дивиться на мене, навіть не кліпаючи. Задумливо прикушує свою нижню губу. Що ж, не так уже все й просто, як йому могло здатися на перший погляд.

Самовдоволено всміхаюсь, вважаючи, що обіграла його, — наступної ж секунди він різко розвертає до себе спиною, міцно утримуючи у своїх

обіймах. Його голова нахиляється трішки вперед, і враз відчуваю, як теплі вуста ледь-ледь торкаються мого вушка.

— Ви всіяко намагаєтеся вивести мене з рівноваги, — шепоче чоловік.

— Чи є цьому якийсь логічне пояснення?

— О, нічого особистого, повірте. Це всього лише можливість задовольнити капризи мого примхливо-спроба викликати у присутніх тут чоловіків заздрощі щодо ваших танцювальних здібностей?

— Ох, ну що ви? У моєму випадку це тільки привід зблизитися з вами.

Його низький голос із характерною хрипотою стає істинною причиною мільярда мурашок, що повністю покривають моє тіло. Здається, час завмер, музики стихла, тільки шалений стукіт серця відлунує в голові. Незнайомець плавно переміщає руки на мої плечі та знову різко розвертає обличчям до себе. Нас розділяють лише кілька сантиметрів, і він без усіяких вагань скорочує цю несуттєву відстань.

Чоловік грубо впирається своїми тонкими вустами в мої. Розум відчайдушно велить мені тікати, і я справді намагаюся протистояти тому, що відбувається! Та коли його язик безцеремонно проникає в мій рот, я піддаюся тиску й остаточно здаюся.

Життя ніби ділиться на дві частини: до цього поцілунку й після. Перед очима пролітає ціла історія; я наче заглядаю в наше майбутнє, і воно істинно прекрасне. З цієї миті я вже знаю напевне: одним поцілунком усе не закінчиться. Він неохоче відривається від моїх уст і притуляється своїм чолом до мого. Напруга між нами відчувається навіть на фізичному рівні. Ми так і стоїмо, нічого навколо не помічаючи: його ліва рука міцно притримує мене за талію, права ж пестить моє обличчя.

Незнайомець не відводить погляду від моїх очей, і я не можу, та й не хочу переривати цей візуальний контакт. А він усе дивиться, зазираючи в саму душу, ніби шукає там відповідей... А потім пристрасно шепоче:

— Асторіє...

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ